

wijze, waarop volgens het ontwerp de leden van dat comité gekozen worden, aan dat comité een met die van het hoofdbestuur ongeveer gelijkstaande positie in de Maatschappij zou behooren te geven. Immers aan de verkiezing van leden van het centraal comité nemen alleen die leden der Maatschappij geen deel, die bij het ziekenfondswezen geen belang hebben.

Wenschelijk zou ik achten een orgaan, waarin de functies van het centraal comité en van de centrale organisatie vereenigd waren, en dat dus een met het „Leipziger Verband” overeenkomende beteekenis had. Zulk een orgaan zou het hoofdbestuur van de behandeling van ziekenfondszaken grootendeels kunnen ontlasten. In hoogste ressort zou echter altijd aan het hoofdbestuur de beslissing moeten blijven.

Bij de ontworpen regeling, nu de ziekenfondsgeneesheeren een zeker percent van hun inkomen aan het fonds der centrale organisatie moeten betalen, behoort het centraal comité, dat de vertegenwoordiging der ziekenfondsgeneesheeren uitmaakt en dus tot taak heeft voor hun belangen te zorgen, meer macht te hebben, dan het ontwerp daaraan geeft. De positie van het centraal comité behoort tegenover het bestuur der centrale organisatie belangrijk versterkt te worden. Ik zal dat niet uitwerken, maar minstens de helft van het bestuur der centrale organisatie zou gekozen moeten worden uit voordrachten door het centraal comité opgemaakt.

Ook zou het wenschelijk zijn, dat één of meer leden van het centraal comité recht van toegang hadden tot de vergaderingen van het bestuur der centrale organisatie en daarin een raadgevende stem hebben.

Aan de afdelingen en onderafdelingen behoort meer autonomie gelaten te worden, dan het ontwerp geeft, en moet onder nader te bepalen voorwaarden het recht toegekend worden om eigen ziekenfondsen op te richten, die geen eigendom zijn der Maatschappij, en om collectieve contracten te sluiten.

In plaats van de laatste alinea van art. 97 zou mij wenschelijk voorkomen de bepaling, dat in het dagelijksch bestuur niet meer dan één lid uit dezelfde afdeling zitting mag hebben.

In art. 96 zou in plaats van *vijf* jaar *twee* wenschelijk zijn.

Ten slotte nog de opmerking, dat de waardigheid en de belangen van den geneeskundigen stand het best bevorderd kunnen worden door het streven naar harmonie onder de geneeskundigen onderling en tusschen de geneeskundigen en de organisatie, waarmede zij te doen hebben.

Ook moet er rekening mede gehouden worden, zooals ik in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 24 Aug. 1912, bldz. 711 heb uiteengezet, dat bij de tegenwoordige ontwikkeling der geneeskundige wetenschappen voldoende geneeskundige verzorging zonder rijkssubsidie onmogelijk is.

Leiden, 13 April 1914.

A. VAN RHIJN.

BRIEFWISSELING.

ANALUTOS.

Dezer dagen werd door de Koninklijke Pharmaceutische Fabriek v/h. BROCADES en STHEEMAN te Meppel aan de artsen een rondzendbrief gericht ter aanbeveling van het door haar in den handel gebracht praeparaat „Analutos”. In een brief van prof. S. TALMA, door de firma daarin aangehaald, komt o. a. deze zin voor: „De heer A. GROOTHOFF, eerste apotheker van het Algemeen Ziekenhuis alhier, heeft uw „Analutos” onderzocht en vergeleken met het „Aspi-

rinum löslich" van BAYER en uw praeparaat in één (chemisch) opzicht beter bevonden".

Ten einde de geneeskundigen juister en vollediger in te lichten omtrent dit praeparaat zond de heer GROOTHOFF ons het door hem aan prof. TALMA overhandigde verslag van bedoeld onderzoek, dat wij hieronder in zijn geheel afdrukken. *Redactie.*

ONDERZOEK VAN ANALUTOS 1).

Het zout heeft een witte kleur met een zwak rose tint. Bij oplossing in water blijft op den bodem een geringe rest achter, terwijl de bovenstaande vloeistof zeer zwak troebel is. Deze oplossing reageert zuur: 0.4 gram analutos opgelost in 10 cM³ water hadden met phenolphthaleïne als indicator 1.3 cM³ ¹/₁₀ normaal natronloog noodig ter neutralisatie.

100 m.Gr. analutos opgelost in 20 cM³ water gaf met sol. chloret. ferrici een violet paars neerslag; na filtratie dezer vloeistof was het filtraat violet gekleurd, terwijl het op het filter achterblijvende neerslag na afwassing met water, vleeschkleurig was.

Werd 0.2 Gr. analutos gedurende 5 minuten geschud met aether, daarna gefiltreerd, de aether verdampt en de rest in water opgenomen, dan gaf deze laatste vloeistof met sol. chloret. ferrici een violette verkleuring.

Door deze beide reacties is de aanwezigheid van salicylzuur in analutos aangetoond.

De waterige oplossing van analutos (0.8—25) geeft met verdund zoutzuur een wit praecipitaat, dat uit acid. acetylo-salicylicum bleek te bestaan. Hetzelfde geschiedde met verdund zwavelzuur.

Quantitatief werd door mij in 1 gram analutos 0.140 gram calciumoxyde aangetoond.

De smaak van de waterige oplossing van analutos is zoutachtig bitter.

ONDERZOEK VAN „ASPIRINUM LÖSLICH" (BAYER & CO.).

Het zout heeft een rose tint en riekt evenals analutos duidelijk naar azijnzuur. De waterige oplossing is helder, doch licht rose gekleurd.

Met behulp van de bij analutos toegepaste reacties werd ook in „Aspirinum löslich" salicylzuur aangetoond en, te oordeelen naar de intensiteit dezer reacties, in grootere hoeveelheid dan bij analutos, waarschijnlijk doordat het door mij onderzochte praeparaat van BAYER ouder was dan dat van BROCADES en STHEEMAN. Overigens gaf „Aspirinum löslich" dezelfde reacties als analutos. Quantitatief werd door mij in 1 gram „Aspirinum löslich" 0.136 gram calciumoxyde aangetoond. De smaak der waterige oplossing is zoutachtig.

Ten einde na te gaan op welke wijze analutos bereid wordt, werden door mij 4 gram acidum acetylo-salicylicum met 1 gram carbonas calcicus praec. en 75 gram water gemacereerd, zoo nu en dan omschuddende ten einde het gevormde CO₂ te doen ontwijken. Na ongeveer 1 uur was alle acid. acetylo-salicylicum opgelost. De na filtratie verkregen oplossing gedroeg zich tegenover de hierboven toegepaste reacties in alle opzichten als een waterige oplossing van analutos. Zij bevatte ook salicylzuur. Uit deze oplossing kan, bijv. door indampen in vacuo, het analutos verkregen worden.

1) Analutos is het oplosbare calciumzout van acidum acetylo-salicylicum, voor welks bereiding door de Kon. Pharmaceut. Fabriek v/h. BROCADES en STHEEMAN het vorige jaar in Nederland octrooi is aangevraagd. Door de firma BAYER & CO. te Leverkusen is in 1912 dit calciumzout in den handel gebracht onder den naam van „Aspirinum löslich".